

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Watenae rursus Anglis confirmatae. n. 8.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1605. te, & opportunitate plurimum inuare & recreare valeant. Quâ moderatione placatus Archidux, vt Curiæ probatio accederet non inuitus assensit. Factaque est ob signatis tabulis, tertio Idus Apriles Anni vndecimi supra millesimum sexcentesimum, solemnis traditio dicti Monasterij (cum omnibus iuribus & annuo censo ter mille Florenorum Brabantinorum in pratis & sylvis circumiacentibus) acceptante Agidio Schondoncho in rem & vsum fructum perpetuum Domus probationis Societatis Iesu, secundum ea quæ Blasius Episcopus, & Claudius Generalis conceperant. A quo tempore Anglorum illi domui, quæ Louanij inchoata, Leodium inde translata fuit, cessere possestiones omnes transcriptæ administrabantur tamē initio per Belgas Patres, paucis impositis Anglis, neque enim Albertus dum viueret induci potuit ut eo loci Anglorum familia integrum domicilium figeret: Tanti est Principum animos præiudicij occupare.

VVatchæ rursus An- tum Blasæo iniecit, ne quod ipse pro fidei Catholice in Anglia Regno propagatione stabilicerat, aliò cum die auerteretur. Belgarum Prouincia in eam amplitudinem creuerat vt à duobus facilius quā ab uno regenda videretur: Itaq;

partitæ in duas, Flandrobelgis attributa sunt ea loca quæ Germano idiomate, Gallo-Belgis quæ Gallico vterentur: Dubium esse poterat ad quos VVatenæ pertinerent:

Erant enim idiomatis Germani, sub imperio tamen Episcopi Audoñensis, quæ Ciuitas in Artesiæ finibus sita sermonis est Gallici: Mortuo 8. Septem- igitur Persono Blasæus à Claudio primū impetravit, vt cuiuscunq; tandem A. 1612. potestati in Societate subesset, non traderentur alijs quā Anglis Tyronibus 22. Octo- educandis: Idem à Mutio decretum est. Hac impetrata cautione, mitigata est bris Anno parte aliqua mentis ægritudo quam attulerat Religioso Antitisti eius rei dilatio 1616.

quam summo studio cupierat videre perfectam. Nam præter ea quæ à mensa separauerat, suæ industriae fructus aliquos offerre decreuerat, magnificissimi munera ornamenta, vt libros, vt additamenta ædificiorum, non quæ laxando animo suo seruirent (videbat enim id quieti Tyronum officere posse) sed quæ corundem initia solarentur; ac denique corpori suo coudendo Sepulchrum, quod nouis hospitibus gratissimum accidisset: Licet enim nomen titulumque Fundatoris perpetuò recularat, honorem illum antiquis Patronis deferens; iucundissimum tamen fuisse ante oculos positum habere illius defuncti monumentum, cuius viuentis tam fuerat diuina caritas, tam illustris liberalitas. Incertum de commoratione nostrorum cum mors occuparet, libros Episcopio legavit; Corpus in summo Templo solemni ceremonia conditum est. Quando vero Benefactori tam magno iam vita functo aliter parentare non datur præterquam pium eius in hoc opus studium zelumque apud Deum & homines commemorando, atque is zelus non aliunde certius peti possit quā ex ipsi visu ad varios scriptis literis, ex his aliquas recitatæ operæ pretium fuerit, eas præsertim quæ post motam ab Oratore heretico de Anglis difficultatem conscriptæ sunt. Sic igitur in primis Illustrissimum Nuncium Apostolicum allocutus est.

Illustrissime ac Reuerendissime Domine in Christo